

రమణబాస్కర

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగాల అనుగ్రహ భాషణములు, 7-2-02, చిలకలపూడి)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

భగవంతుడికి అసలు రూపం ఉండా అంటే రూపంలేదు. ఆయన రూపం లేకుండా ఉండగలడు, రూపంతో ఉండగలడు. మన మనస్సులో ఉన్న దోషాలవలన, మనలోఉన్న స్వార్థంవలన రూపం విలువ, నామంవిలువ మనకు తెలియటంలేదు. ఈ ప్రపంచరూపంలో ఉన్నవాడు భగవంతుడే. ధనవంతులకు దేవుడుకావాలి, దలద్రులకు దేవుడుకావాలి, చదువుతొన్నవాలకి దేవుడుకావాలి, చదువులేసివాలకి దేవుడు కావాలి, ఆరోగ్యవంతుడికి దేవుడు కావాలి, అనారోగ్యవంతుడికి దేవుడు కావాలి, పురుషులకు దేవుడుకావాలి, స్త్రీలకు దేవుడు కావాలి, సమస్త జీవకోటికి దేవుడు కావాలి. కానీ దేవుడి విలువ మనకు తెలియటంలేదు. దేవుడు సిజమైన ఆత్మగా ఉన్నాడు. ప్రపంచరూపంలో, ఈ స్వప్నిరూపంలో ఉన్నవాడు ఈశ్వరుడే. మనం లేకుండా ఆయన ఉండగలడు కానీ ఆయన లేకుండా మనం ఉండలేదు. అయితే మనకు ఉండవలసినంత భక్తిలేదు. మనకు కొంచం భక్తి ఉంటే అది కారణభక్తి ఉందిగాని అకారణభక్తిలేదు. మనకు దేవుడి మీద ప్రేమ ఉండాలి, భక్తి ఉండాలి కానీ కారణం కనబడకూడదు. ఆయన మీద మనకు సజీవమైన విశ్వాసం ఉండాలి. మనకు స్థిరచిత్తం ఉండాలి. మన వ్యాదయంలో దేవుడు ఉన్నాడు. కానీ ఆయన మనకు తెలియకవిషటానికి మనస్వార్థమే కారణం, మనదేహమేకారణం. ప్రతీమనిషి దేహస్ని తేంద్రంగా పెట్టుకొని జీవిస్తాడు. ఈదేహము నీవుకాదు, మనస్సు నీవుకాదు. అందువలన ఇది కాదు, ఇది కాదు అనిగంటూతొంటూ గెంటూతొంటూవెళ్ళి ఎక్కడయితే ఈశ్వరుడు ఉన్నాడో, రూపానికి అరూపానికి అతీతమైన ప్రభువు ఎక్కడైతే ఉన్నాడో అక్కడకు చేరుకో. అది నీ స్పష్టానం చేలనష్టుడు నీకు సప్టింటి కలుగుతుంది. మనకు భక్తిలేదు, వినయంలేదు. మనకు జ్ఞానం వచ్చేసింది అనుకోవటం. ఇలా మనలను మనం మోసంచేసుకోవటం. మనలను మనం మోసంచేసుకోంటే మనంఎలా బాగువడతాము. మనకు ఎంతవరకు భక్తి ఉంది, వినయంఉంది, మనస్సులో ఎంతవరకు నిదానం ఉంది అని ఏమీపటించుకోవటంలేదు. ఏదో ఆ పుస్తకం, ఈ పుస్తకం చదివితే ఏముంది? పుస్తకాలలో దేవుడులేదు, దేవుడు నీవ్యాదయంలోనే వున్నాడు. భగవంతుని నామాన్ని స్తులించిగా మనం పవిత్రులం అవుతాము. నామంవేరు, బ్రహ్మంవేరుకాదు. నామం చేయగాచేయగా చేసే మనస్సు నశిస్తుంది. మనస్సు

నశించిన వెంటనే బ్రహ్మం నీకు వ్యక్తమవుతుంది. పూజలు, జపాలు, ధ్యానాలు తిణించని అన్ని కూడా మనోనాశనానికి ఉండేశించినవే.

ధ్యానం ఎలా చేయాలి అనిఅడుగుతున్నారు. ఒకే వస్తువు మిాద నీమనస్సును నిలబెట్టి ఉంచితే అబిధ్యానం. ఒకే వస్తువు మిాద నీమనస్సును నిలబెట్టి ఉంచివలన అది నశిస్తుంది. మనస్సు నశిస్తే నీవు ఎవరో నీకు తెలుస్తుంది. భగవంతుడి రూపం ఏమిటి అంటే ఈప్రపంచమే ఆయన రూపం. అయితే ప్రపంచం అంతా దేవుడిగా మనం చూడలేకవచ్చిన్నాము. అందువలన దేవాలయాలు కట్టించి, దేవుడికి ఒకరూపం పెట్టి అక్కడ ప్రతిప్రించారు. భగవంతుడు మనప్యాదయంలోనే ఉన్నాడు. రాగదేవరహితుడు, కామక్రోధరహితుడు వాడి వ్యాదయంలోనే దేవుడిని చూస్తాడు. వాడి వ్యాదయంలోనే దేవుడిని చూసినవాడు ఇతరుల వ్యాదయాలలో కూడ దేవుడిని చూడగలడు. అందుచేత ప్రతిమనిషి ముందు తనను తాను సంస్కరించుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయాలి. మిాకు భగవంతుడిమీద సిజంగా గౌరవం ఉంది అనుకోండి, అయిన మిాద లోపల మిాకు విశ్వాసం ఉంది అనుకోండి, అయిన చెప్పినట్లుగా జీవిస్తూ ఆయనలో ఐక్యం అవ్యాప్తి అనే తపన మిాకు ఉంది అనుకోండి, దాని గులంచి మిారు పూజలు జపాలు ధ్యానాలు చేస్తున్నారు అనుకోండి మిారు భగవంతుడిని ఎంత గౌరవిస్తున్నారో, అప్పుడు సమాజం కూడా మిమ్మల్ని అంతగౌరవిస్తుంది. మేము ఎక్కడికి వెళ్లినా మిమ్మల్ని గౌరవించటానికి కారణం ఈశ్వరుడి మిాద మాకు ఉన్న భక్తి, ఆయన ఉన్నాడనే కృతసిద్ధయం. ఈశ్వరుడు మిాద పరిపూర్ణ విశ్వాసం ఉంటే అసలు మనస్సుకు చాపల్చం ఉండనే ఉండదు. జ్ఞానమార్గంలోకంటే భక్తిమార్గంలో ఎక్కువ విశ్వాసం ఉండాలి. విశ్వాసహితుడికి భక్తిమార్గం పనిచేయదు.

మనకు మోఝంపట్ల ఆపేక్షలైదు, భోగంపట్ల ఆపేక్షించి. ఏదేవుడి దగ్గరకు వెళ్లిన భోగాల గులంచే అడుగుతాము. గుడికి వెళ్లినప్పుడు నాకు మోఝం ప్రసాదించు, నాకు జ్ఞానం ప్రసాదించు అని మనలో ఎవరైనా భగవంతుడిని అడుగుతున్నారా? అడగటంలేదు. బుర్రలో ఏదో పెట్టుకొని అవి నెరవేర్చమని భగవంతుడిని అడగటం. ఇంక భక్తి ఎవరికి కావాలి, జ్ఞానం ఎవరికి కావాలి. అన్ని మార్గాలలోనికి భక్తిమార్గం చాలా తియ్యగా ఉంటుంది. దేవుడిపట్ల ఆరుచి నీకు దొరికితే ఆయనను పాందేసినట్టే. ఆరుచే మిమ్మల్ని శుచి చేస్తుంది. శుచిచేసి అనుభవానికి అతీతమైన వస్తువును మిాకు పట్టి ఇస్తుంది. మిా అనుగ్రహం వలన చాలామంది

అనుభవం పాందారు అని, ఉన్నచి ఏదో దానిని ఎరుకలోనికి తెచ్చుకోగలిగారు అని నాకు తెలిసింది. అందువలన మిారు నాపట్ల దయ చూపించి పూర్వం కొంతమంచి మిా ద్వారా ఎలా తలంచాలో అలా నన్నుకూడా తలంపచేస్తారని ఇక్కడకు వచ్చాను అని ఒక అమ్మగారు భగవాన్తో చెపుతున్నారు. నేను స్తీని, పురుషులు మాబిలగా ఎప్పడు రావాలంటే అప్పడు రావటం కుదరదు. అందువలన శిరంతరం మిమ్మిల్ని స్తులించుకొనేటట్లు, మూ ఇంట్లోనే మిా ప్రైజెస్ట్ ఫీల్ అయ్యెటట్లు నన్ను అనుగ్రహించండి. నేను ఇంటికి వెళ్ళపోతున్నాను. రోజు రోజూ రావటానికి ఆవకాశం లేదు. అందువలన మిా ప్రేమను చూపించి, దయను చూపించి మిమ్మిల్ని స్తులించుకొనేటట్లు అనుగ్రహించండి అని అడుగుతోంది. మిా వూరు వెళ్ళపోతాను అంటున్నావు. ఎక్కడికి వెళ్ళపోతావు? సీవు శలీరం అయితే ఏదో వూరు వెళ్ళపోతావు. కాని సీవు శలీరంకాదు. సీవు ఆత్మవు. ఆత్మ అంతటానుంది. ఇంక వచ్చేటి ఎక్కడికి? పోయేబి ఎక్కడికి? సీవు శలీరంకాదు అని సీకు తెలిసింది అనుకో ఇంక ఎక్కడికి వెళ్తారు? సీవు లేసిచోటు ఉంటేకదా వెళ్తటానికి అంటున్నారు భగవాన్. దేహము నేను అనుకోవటం వలన అసలు వస్తువును మిన్ అయిపోతున్నారు. మనం చేసినది చోస్తుపొరపాటు కాని బాధ చాలా ఎక్కువ.

స్వామీజీ ఏమి చెప్పారు అంటే కేవలము మనం అన్నం తినటానికి, బట్టలు కట్టుకోవటానికి, ఉండేగింపులకు ఈభూమి మిాదకు రాలేదు. మనం బలోపేతులమై, ఆత్మవిశ్వాసం పెంచుకొంటూ, చైతన్యస్తాయి పెంచుకొంటు, లోకంలో వచ్చే ఆటుపోట్లను తట్టుకొంటూ ఆత్మానుభవం పాందటానికి ఈభూమి మిాదకు వచ్చాముగాని ఏదో తినటానికి, తిరగటానికి ఈభూమి మిాదకు రాలేదు. నాకు కష్టం వచ్చింది. నాకు బాధ వచ్చింది అని చాలామంది అంటూ ఉంటారు. అలా అనికంగారుపడకు. సిన్ను బలోపేతుడిని చేయటానికి, సీకు ఆత్మవిశ్వాసం పెరగటానికి ఆకష్టం వచ్చింది, అందుకే సీవు ఈభూమి మిాదకు వచ్చావు, సీవు పిలికిపాడవు అయితే దైర్ఘ్యం పెంచుకోవటానికి, సీకుమనోబలం లేకపోతే మనోబలం పెంచుకోవటానికి తదనుగుణమైన ట్రైసింగ్ పాందటానికి ఈభూమి మిాదకు వచ్చావు. దేహం యొక్క కదలికలను, చావు పుట్టుకలను సీమాద ఆరోపించుకోవద్దు. సర్వాపురం నుండి చిలకలపూడి వచ్చినంత మాత్రంచేత యోగులు అవ్వరు. ఈశలీరం చనిపోయి కొత్త శలీరంలోనికి వెళ్తే మిారు యోగులు అవ్వరు. వర్తమానకాలాన్ని జాగ్రత్తగా ఉపయోగించుకొంటూ బలోపేతులు అవ్వాలి. నామనస్సులో ఏమి ఉందో మిాకు తెలుస్తోంది

అని ఒక భక్తుడు భగవాన్తో అన్నారు. దానిని బట్టే తెలుస్తోందికదా మనం అంతా ఒక్కటే అని అన్నారు భగవాన్. మనం వేరువేరుగా ఉన్నాము అని అనుకొంటున్నాము. మనం వేరువేరుగా లేము. దేహాబుద్ధివలన వేరువేరుగా ఉన్నట్లు మనకు అనిపిస్తోంది. ఉన్నచి ఒక్కటే. దేహము నేను అనే తలంపే సైతాను. దానిని శిలువ వెయ్యాలి. దేహము నేను అనే తలంపును శిలువ వేస్తే సీవు దేవుడవు అయిపోతావు. దృష్టాలు అస్తి కబిలిపోతూ ఉంటాయి. సీమనస్సు, దేహము, ఈశలోకము, చావుపుట్టుకలు ఇవి అన్ని సీచేత చూడబడుతున్నాయి. సీచేత చూడబడేబి ఏది సీవుకాదు. నువ్వు దృక్కుగా ఉన్నావుగాని దృష్టంగాలేవు). సీచేత చూడబడేబి ప్రతీకి కాలప్రవాహంలో కొట్టుకొనిపోతుంది. దేహము నేను అనే తలంపు మిాకు గాఢనిద్రలో లేదు. అట జాగ్రదవస్తులో ఉంది. జాగ్రదవస్తులో ఈశదేహము నేను అనే తలంపును పోగొట్టుకొంటే గాఢనిద్రలో ఉన్న సుఖం, ఆనందం జాగ్రదవస్తులో సీకు వచ్చేస్తుంది, ఇవి బాగా గుర్తుపెట్టుకోండి.

2

అనుగ్రహం కావాలి అని అడుగుతున్నావు. అనుగ్రహం బయటలేదు. అనుగ్రహం సీలోపలేఉంది. లోపలఉన్న అనుగ్రహమే సిన్ను ఉద్దలస్తుంది. అనుగ్రహం గులంచి నేను విదైన మాట్లాడినా సిన్ను ఉద్దలించేబి లోపల ఉన్న అనుగ్రహమే. సీలోపల ఉన్న అనుగ్రహస్తు గుల్చించటానికి నామాట సీకు సహకరించవచ్చు అంతవరకే, నిజమైన అనుగ్రహం బయటలేదు, సీలోపలేఉంది. అనుగ్రహం కావాలి అంటున్నావు. అనుగ్రహం అంటే ఎవరు అనుకొంటున్నావు, ఆత్మే అనుగ్రహం. అదే చైతన్యం, అదే చావులేసి వస్తువు. అట లేదు అనుకో సీకు ఉనికే లేదు. సీలోపల అనుగ్రహం లేదు అనుకో సీకు అసలు అస్థిత్వమేలేదు. సూర్యుడిని, వెలుతులని వేరుచేయలేము. సిప్పును వేడిసి వేరుచేయలేము. అలాగే ఈశశ్వరుడిని అనుగ్రహస్తు వేరుచేయలేము. ఈశశ్వరుడు ఏబిచేసినా అనుగ్రహమే. వాల ఆగ్రహం కూడా అనుగ్రహమే. ఈశలోకంలో ధన్యులు ఎవరు అంటే, ఈశలోకంలో కృతార్థులు ఎవరు అంటే ఈశశ్వరుడి ఆగ్రహం కూడా అనుగ్రహమే అని తలచినవారు ఈశలోకంలో ధన్యులు, కృతార్థులు. మిారు చెప్పిన విషయాలు అన్ని భాగానే ఉన్నాయి. తత్వానికి పనికిపస్తాయి. మనస్సు నశించిన వాడికి పనికి పస్తాయి కాని నాకు మనస్సు పోలేదు. అందుచేత మీనామం మీరూపం కావాలి. ఎందుచేతనంటే మనస్సు బలోపేతం కావాలి. జీవితంలో వచ్చే కష్టసుఖాలను తట్టుకొనేశక్తి కావాలి. ఆశక్తి కావాలంటే మిారూపథ్యానం, మిా నామస్తురణ కూడా అవసరమే. మిారు చెప్పినది తత్వం ప్రకారం సలపోతుంది. కాని ప్రాణికల్గా నా గులంచి చూడండి. మిారు మనస్సు

నశించిన వాడి గొడవ చెప్పారు, ఇక్కడ మనస్సు ఉంచికదా. మనస్సు లోకంలో ఉన్న ఆటుపోట్లను తట్టుకోవాలంటే మనస్సు ధృడం అవ్వాలి. అందుచేత మిం రూపాన్ని ధ్యానించటంవలన, మిం నామాన్ని స్తులంచటంవలన మనస్సుకు ధృడత్వం వస్తుంది. ప్రాణికంగా మింరూపం, మిం నామం జ్ఞాపకం ఉండేటట్లు చేయండి. దానివలన తట్టుకొనేశక్తి వస్తుంది. మిం అనుగ్రహం లేకపోతే నామస్తురణ జరగదు. ఒకవేళ నేను నామాన్ని చేస్తున్నా అటి నా తెలివిషేటల వలనకాదు, అటి కూడా మిం అనుగ్రహం వలననే స్తులంచుకొంటున్నాను అని నాకు స్తులంచాలి ఆవిధంగా ఈజీవ్‌డిఎం అనుగ్రహించండి అని ఆమె అడుగుతున్నారు. భగవాన్ సలసల అన్నారు. చంటిపిల్లలను ఎత్తుకొని ఒక అమ్మగారు నిలబడి ప్రయాణం చేస్తున్నారు అనుకోండి. మింరు నిలబడి మింసీటును ఆవిడకు ఇచ్చారు అనుకోండి. ఒకయజ్ఞం చేసిన దానికంటే బీనివలన భగవంతుడు నిన్న ఎక్కువ అనుగ్రహిస్తాడు. అటి హత్యమన్ఱటచ్. హత్యమన్ఱటచ్ ఉన్నవాడికి అనుకోకండా డివైన్ఱటచ్ వస్తుంది. మింరు చేసించి చిన్నపనే. మనం చిన్నపనులలో ఉన్న అందాలను చూడటం మానివేసాము. పెద్దపనులు ఎలాగు చేయలేము. మనచేతిలో ఉన్న పనిని చేద్దము అంటే దాని మిందకు మనస్సు వెళ్ళటంలేదు. భగవంతుడు దృష్టిలో చిన్నపని, పెద్దపని అని లేదు. అటి ఏ ఉద్దేశంతో చేస్తున్నాము అని భగవంతుడు చూస్తాడు.

రమణభాస్కర

(సద్గురు శ్రీనాన్నగాల అనుగ్రహభాషణములు, ని. 19-02-02, గణపవరం)
ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ప్రపంచంలో అనేక ఆకర్షణలు ఉంటాయి. ఈనామరూపజగత్తు అంతాకూడా అజ్ఞానజనితం. శక్తిలేకుండా ఇందులోనుండి విడుదలపొందలేము. భక్తివలన మనకు శక్తి వస్తుంది. మింరుఅందరూ నన్న ద్వేషిస్తున్నారుఅనుకోండి. అలాగని నేనుకూడా మిమ్మల్ని ద్వేషిస్తుంటే నేను నాన్నగారు అవ్వను, వెంకటలభ్యేష్టల్సింహరాజు అవుతానుఅంటే ఒకదేహినికి, ఒకనామానికి పరిమితం. మింరునన్న గాఢంగా ద్వేషిస్తున్నప్పటికి నేను మిమ్మల్ని గాఢంగా ప్రేమించగలిగితే నేను నాన్నగారు. ఒకపేరుకు, ఒకదేహినికి, పరిమితమైపాణి జ్ఞానంకలుగదు. నేను ఒకదేహినికి, ఒకపేరుకు పరిమితమైపాణి అక్కడనుండి బాధప్రారంభమవుతుంది.

20-03-2002

దేహమునేనుఅనే సంకల్పంనుండి వచ్చే ప్రతి సంకల్పంకూడా మనలను రాంగ్‌డైరక్షన్ లోనికి తీసుకొని వెళుతుంది. బీనివలన మనకు స్వార్థం పెరుగుతుంబిగాని తత్వంతెలియదు. నీకు నిజంగా స్వార్థంలేకపాణి అది భూతికంగా తెలియబడాలి. అంతేగాని మాకు స్వార్థంలేదుఅని చెపుతూ భూతికంగా స్వార్థపూరితంగా జీవిస్తూఉంటే దానిని నమ్మటానికి వీలులేదు అన్నారుబాబా. మింరు విదైనా రంగంలో అజ్ఞవృత్తిలోనికి రావటానికి ప్రయత్నంచేస్తూఉంటే దానిని ఎవరైనా ఆటంకపరుస్తూఉంటే దానిని తట్టుకోవటానికి మాకు తగిన శక్తిఅవసరం. ఆశక్తి భక్తివలనవస్తుంది.

కొంతమంచి మంచిపనులుచేయాలిఅనుకొంటారుగాని భయంవలన ఆపనులు చేయలేరు. ఆధ్యాత్మికపురోఖిష్టుని భయంనిలోభస్తుంది. భయమే మనకు నిజమైన శత్రువు. మనకు నిజమైన శత్రువులు బయటలేరు లోపలేఉన్నారు. బయట శత్రువులు మనలను విమాచేయలేరు. బయటశత్రువులు మనశలీరాన్ని చంపేస్తారుఅనుకోండి, ఆశలీరం మనంకాదుఅని మనకు తెలిసినప్పడు ఇంకభయంపిమిటి? ఆ శలీరమే మనం అనుకొంటే నీకు భయంకలుగుతుంది. సాశక్తినును విషంఇచ్చి చంపేసారు. ఆయన విషాన్ని పాయసంతాగినట్లు తాగేసాడు. సాశక్తిను విమిచెప్పాడుఅంటే నేనుచనిపితున్నాను, మింరుబ్రతికేఉన్నారు. నేను ఎందుకుచనిపితున్నానో, మింరు ఎందుకు బ్రతికేఉన్నారో ఈశష్టరుడికి తెలుసు. ఈ శలీరం చనిపివటంవలన సమాజానికి మంచిజలగితే నేను ఇష్టంగా చనిపితాను అన్నాడు సాశక్తిను. అంతేగాని మరణానికి భయపడి ఆయన ఎక్కడికి పాటిపాటిలేదు. మనకు దేహంతో, మనస్సుతో, బుద్ధితోఉన్న తాదాష్టంవలన దుఃఖించుస్తుంది. మింత్రగారు తిడుతోంబిఅని కోడులుతో చెపితే కోడులకు దుఃఖించుస్తుంది. లోపలమనస్సుతో తాదాష్టంవలన దుఃఖించుస్తోంది. మనస్సుతో తాదాష్టంలేకపాణి ఉద్దేకంలేదు, వికారంలేదు, దుఃఖింలేదు. లోపలఉన్న ఆత్మతో తాదాష్టంనీకు ఉంటే దేహంవలనగాని, మనస్సువలనగాని, బుద్ధివలనగాని వచ్చే ఉద్దేకాలకు లోనప్పరు. ఇది సలగా అర్థంచేసుకోండి.

వ్యక్తిభావన తగ్గించుకొంటారావాలి. మంచిపనులుచేయాలి గుర్తింపులు కోరకూడదు. గుర్తింపులుకొంటే వ్యక్తిభావన పెలిగిపితుంది. ధనంవలనగాని, కీల్తువలనగాని చదువువలనగాని ఇంతవరకు ఈస్ట్స్ప్రీలో ఎవరికి మోటంరాలేదు. నేను మంచిపనులు చేస్తున్నాను, నేనుచేస్తున్నట్లు ఇతర నేనులకు తెలియాలిఅంటే ఈనేను ఎంతసిజమో

రమణ భాస్కర